

os til, hvorledes man nu i England var kommen til at indrette en ganske ny Art Examinere, hvor man gav Valgfrihed med Hensyn til Kundskaber, hvor man stillede en Mængde Spørgsmaal op og tillod de Examinerede at svare efter deres eget frie Valg paa et vist Antal af disse Spørgsmaal og saa beregnede Svarene ud i Points — hele denne Fremstilling var fikket til i allerhøieste Grad at vildlede Enhver, der ikke er noie fortrolig med, hvorledes hele denne engelske Institution er kommen tilveie, og hvad der er dens almindelige Forudsætning. (Frederiksen: Jeg talte om den indiske Examen.) Jeg tænkte nok, at det var den indiske Examen, det ærede Medlem talte om; men det Samme gjælder iøvrigt med flere Examina. Man har f. Ex. lignende Examinere til det militære Akademi i Woolwich og tidligere i Sandhurst; man kan nævne den Examination, som er indrettet for alle civile Embedsmænd under Kronen (Civil Service Examinations); det gjælder altsaa ikke blot den indiske Examen, men overhovedet de Embedsexamina, hvis man tør kalde dem saa, som ere indrettede i England i Løbet af den sidste halve Snes Aar. Men Forudsætningerne for disse Examina ere af en ganske anden Art end de, vi have her i Landet. Der gaar nemlig forud for disse Examina en Undervisning, som i alle sine forskjellige Skikkelser, hvad enten den meddeles i offentlige eller private Skoler, hvad enten den meddeles i de store Latinskoler eller i den Art Elementærskoler, som kaldes for Grammar Schools, kort, hvor den end meddeles, er af en ganske ensartet og hunden Karakter, hvilende næsten udelukkende paa Latin og Græsk. Den engelske Officer og den engelske civile Embedsmand har i sin Skole gennemgaaet en alt Andet end valgfri Undervisning i de klassiske Sprog, og Universiteterne i Cambridge og Oxford ere ligeledes stærkt bundne; den Valgfrihed, hvorom det ærede Medlem taler, indtræder først meget senere for ham, og den har endda sin meget store Begrændsning, thi det er ingenlunde saa, at man ved disse Examinere kan efter sit Behag udvælge f. Ex. kun de Spørgsmaal, der angaa Fransk, Dybsk og

Engelsk og lade Resterne ligge; nei, man skal tage visse forskjellige Dag sammen, man kan ikke tage Sprogene uden at tage en Del af Mathematiken med, og man kan ikke tage Historien uden at tage en Del af Sprogene med. Saaledes er denne Valgfrihed overhovedet meget stærkt begrændset, og naar det kom til Stykket, og dersom det var muligt her fuldstændigt at forklare for ærede Medlemmer Besskaffenheden af de engelske Examinere, til hvilke der nu her henpeges saa løst og let som et Mønster, der kunde egne sig for os til Efterfølgelse, saa vilde de vende sig herfra med den Erklæring, at det var Noget, der var saa komplet ubrugeligt efter danske Forhold; de nye engelske Embedsexaminere, der ere indrettede i de senere Aar, gaa i Virkeligheden ikke ud paa Andet end som Modfætning til den meget ensidige engelske Dannelse, der findes i de lærde Skoler og er bygget paa et strengt klassisk Grundlag, at tilveiebringe, hvad vi her hjemme kalde almindelig Dannelse, og som vore Latinskoler, vore lærde Skoler allerede meddele. Derfor er det meget ubefindigt af det ærede Medlem at tale paa den Maade, som han gjorde, thi Følgen deraf kan kun blive at bibringe ærede Medlemmer den Forestilling, at der andre Steder er gjort Prøver, som kunne blive en Begrundelse for at gjøre Forsøg i den Retning, som det ærede Medlem antydede, medens Forholdet i Virkeligheden er det, at Intet af dette Fremmede i allermindeste Maade lader sig anvende paa vore Forhold. — Noget Egnende gjælder om det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Sagd). Jeg kan ikke Andet end beundre den mageløse Eethed, hvormed det ærede Medlem, saasnart han er saa god at indfinde sig imellem os, er istand til at tage Del i enhver Debat; han staar altid paa Høiden af Folkethingets Udvikling og Alt, hvad vi Andre langtsomt og brydsommeligt Skridt for Skridt have arbejdet os igennem i mangt et trættende Møde og mangen en anstrængede Tankendverling, ser han strax med et intuitivt Blik, ja han er endog, saasnart han kommer, forud for alle os Andre. Dette ærede Medlem erklærede til os, at de, der talte om de lærde Skoler og selv havde gaaet